

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6 uri popoldne.

Štev. 102.

Ljubljani, v četrtek 5. maja 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 4. maja.

Zatožba justičnega ministra.

Dvorana in galeriji poslaniške zbornice so bile danes nehavavno polne; temu pa se ni čuditi, ker je stala na dnevnem redu reč, kakoršne še ni bilo, odkar se je vpeljalo pri nas ustavno življenje. Radovedni Dunajčanje se trumoma drvé celo k sodnijskim obravnavam, ki so le količkaj znamenite, tem bolj jih je toraj danes vlekle v državno zbornico, kjer se je imela vršiti zatožba proti ministru grofu Schönbornu. Tudi ministri so bili vsi prišli, med njimi celo deželno-brambovski minister grof Welsersheimb, ki sicer prihaja le tedaj, kadar ima sam kaj opraviti v državnem zboru.

Po razdelitvi došlih vlog in peticij, med katerimi je bilo tudi več od poslanca Povšeta izročnih prošelj kranjskih kmetskih podružnic zoper odprtje rumunske meje za promet z živino, prestopila je zbornica takoj k razpravi Tilšerjevega predloga, ki ga je predlagatelj obširno utemeljeval. Ali celo njegovi ožji tovariši so morali priznavati, da je jako medlo in dolgočasno govoril, brez vsakotere vneme in brez prepričevalnih razlogov. Ker je prvi vtis navadno najodločilnejši, bi bilo za stvar samo gotovo mnogo bolje, ko bi bil kak drug poslanec prevzel utemeljevanje dotičnega predloga. Tilšer je spominjal na latinske besede, ki stoje zapisane nad vnanjimi vratmi dvorne palače, da je namreč pravica temelj državam (justitia regnorum fundamentum.) Te besede nekako pričajo, da se ima vladanje opirati na pravico in pravičnost. Odkar pa se je pričelo ustavno življenje, pozabile so naše vlade na omenjeni rek cesarja Franca I. in si izbrale drugzega, namreč: Injuria regnorum fundamentum — krivica je temelj državi. Sicer bi ne bilo mogoče, da so manjšine narodov prišle do gospodstva nad

večinami; na Češkem hočejo Nemci gospodovati nad Čehi, na Moravskem gospodujejo že dolgo. Ko so pa Nemci sprevideli, da je njih gospodstvo na Češkem dvomljivo, izmislili so si drug način, da bi gospodovali vsaj nad enim delom dežele, dasi je cesar I. 1870 slovesno priznaval pravice češke krone in obetal, da se dá kronati za češkega kralja.

Ze leta 1872 so na deželnem zboru predlagali, da naj se okraji omeje po narodnosti; to je veljalo tudi gledé okraja teplaškega; ali ker so se občine med seboj prepirale zaradi sedeža okrajnega sodišča, je vlada zavrgla dotične sklepe deželnega zbora. Teh sklepov torej zdaj več ni in vendar se justični minister sklicuje na nje. Poznejše poskušnje gledé razdelitve dežele v češki in nemški del so bile še silnejše. Ali zakon zahteva, da je treba prej vprašati deželni zbor za njegovo mnenje; če pa zakon to veleva, vlada brez dovolitve deželnega odbora ne more ustanoviti nobene gospodske, torej je minister Schönborn ravnal protipostavno, ko je osnoval okrajno sodišče v Teplicah in njegov čin je bilo zgolj nasilstvo. Čehi hočejo mir in privoščijo Nemcem enake pravice, kakor jih oni zahtevajo, ali to enakopravnost oni iščejo in najdejo le na podlagi pravice; zato oni nikdar ne privolijo, da bi si Nemci odrezali kos zemlje, češko manjšino pa izgnali iz dežele in jo uničili.

Skozi 14 let, t. j. od l. 1872 do l. 1886 so Nemci vedno merili na to, da razdvojijo deželo češko, in ker se jim to ni posrečilo, izstopili so iz deželnega zbora. Kar naenkrat pride odredba ministra Schönborna in ustreza njihovim zahtevam. Nekateri sicer pravijo Mladočehom, zakaj se zaradi te odredbe, ki šteje komaj 20 vrstic, tako zelo hudejejo, da celo tožijo ministra, ali reč je tako važna, da bi se dale cele knjige pisati o njej.

Ker doma ni šlo, prenesli so Nemci bojišče na Dunaj, kjer je najprej Plener v znani interpelaciji vprašal ministerskega predsednika, kako vlada sodi

o češkem pravu, in ker minister dolgo ni dal nobenega odgovora, prijemal je vlado v silnem govoru, češ, da slabejše ni in je ni bilo. Tudi so začeli od vlade zahtevati, da naj po upravnem potu odredi, kar po postavnem ne more. Taaffe je potem odgovarjal na interpelacijo, v kateri je Nemce nekako tolažil: Bodite mirni, vam bomo že pomagali! Prišle so obravnave med vlado in nekaterimi privatnimi osebami naroda češkega (ugovor na levi), zato pa dotični sklepi ne vežejo naroda češkega. V dokaz, da Rieger, Mattuš in Zeithammer niso imeli nobenega pooblastila od naroda, prečita govornik neko pismo dr. Riegra, v katerem ta sam to potrjuje.

Ti moške so šli torej kot privatne osebe k grofu Taaffeju, kjer so se pri konjaku vršile razprave (Živahna veselost!), sicer bi si človek ne mogel misliti, kako bi bil mogel sin češkega naroda podpisati te sklepe, po katerih gre narodu češkemu za glavo! (Pohvala pri Mladočehih; klici na levi: ubogi Rieger!) Narod češki se zato v celoti upira dunajskim sklepom, vlada se jih pa še zmirom drži. Ze meseca januarija leta 1890 je zaslužil grof Schönborn zatožen biti, ker je razdvojil praško višje sodišče in Nemcem dovolil vse, kar so zahtevali. Snovanje sodišča pa pripada postavodajstvu in ne administraciji, zato je bila zatožba že tedaj opravičena.

Vlada je z nekako prevzetnostjo ravnala zoper narod češki, ki vzdržuje državo; ona je sicer zahtevala gledé teplaškega sodišča od deželnega zbora njegovo mnenje, ali čakala naj ni. Vest se vzpenja pri takem ravnanju; mi imamo najbolj sprideno vlado in Avstrija ni več pravna država!

Češki narod te zaušnice ne more prenašati, zato so nasvetovali on in njegovi tovariši zatožbo, kateri noben jurist ne more oporekati. Češki narod bodé vse storil, da podere to sistemo, zato svari vlado, da naj zapusti sedanjí pot; če se izvrše

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

XVI.

V veliki sobi v vojašnici je bilo polno ljudi, pomorski, topničarski in peščastniki. Nekateri so spali, drugi so se pa razgovarjali, sedeč na nekaki skrinji in na stojalu trdnjavskega topa, tretji so pa sestavljali največjo in najglasnejšo skupino. Pod obokom sedeli so na dveh razgrnjenih plaščih na tleh, pili portér in kvartali.

„O! Kozeljcov, Kozeljcov! Dobro da si prišel! dečak!... Kaj rana?“ slišalo se je od več strauj. Tukaj se je videlo, da ga ljubijo in se veselé njegovega prihoda.

Kozeljcov je podal roko znancem, potem se je pa pridružil veseli skupini nekaterih častnikov, ki so kvartali. Mej njimi so bili tudi njegovi znanci. Lep, bolj suh črnolas mož z dolgim nosom in velikimi brkami, je metal bank z belimi, suhimi prsti. Na enem prstu je bil velik prstan z grbom. Metal je tja v jeden dan in ne natančno, videlo se mu je, da je vznemirjen, če tudi se je hotel kazati mirnega, na njegovi desnici je ležal, glavo opirajoč na komolec, sivolas major z afektirano hladnokrvnostjo, pontiral po pol rublja in takoj plačeval. Na

levi strani je sedel lep častnik s potnim obrazom, ki se je posiljeno smejal in šalil. Ko so ubivali njegove kvarte, je vedno z roko iskal po praznem žepu svojih hlač. Igral je za veliko svoto, ali očitno ni več plačeval, kar je posebno jezilo lepega črnolasca. Po sobi hodil je gori in doli, držeč v rokah kup bankovcev, plešast, suh in bled častnik z velikim nosom in velikimi usti in je vedno stavil va bank gotove denarje in dobival.

Kozeljcov je izpil vodke in šel k igralcem.

„Igrajte, Mihael Semenič!“ rekel je bankar, „denarja imate obilo.“

„Od kod naj imam denarja, v mestu sem poslednje pustil.“

„Kaj še! Ste že katerega prav obrali v Simferopolju.“

„Prav pravite,“ rekel je, pa videlo se mu je, da ne mára, da bi mu verjeli, raztegnil se je po tleh in vzel v roke stare kvarte.

„Pa poskusimo, bodete vsaj vedeli, kaj da znam, toda malo piti moram poprej, da bodem bolj pogumen.“

V kratkem času je izpil še kozarec vodke in nekoliko portera, potem pa zaigral zadnje tri rublje. Na malem, izpotelem častniku je bilo zapisanih poldrug sto rubljev.

„Nemam sreče,“ rekel je, mirno pripravljajoč novo kvarto.

„Potrudite se plačati,“ rekel mu je bankar, gledajoč ga, ko je nekaj časa nehal metati.

„Izvolite, jutri plačam,“ odgovoril je potni častnik, nehoté z roko brskajoč po žepu.

„Hm!“ zagodrnjal je bankar in jezen gledal na desno in levo, ko je končal igro. „Tako ne gre,“ rekel je in položil kvarte. „Jaz neham, Zahar Ivanič, tako ne gre,“ pristavil je. „Igrali smo za gotov denar, a ne na upanje.“

„Kaj, morda dvomite? Res!“

„Od koga naj dobim?“ zagodrnjal je major, ki je priigral kaciš osem rubljev. Plačal sem že dvajset rubljev, priigral sem, pa ničesa ne dobim.“

„Kako naj plačam?“ rekel je bankar, „ko na mizi ni denarja.“

„Kaj to mene briga!“ zakričal je major vstajajoč, „jaz igram z vami, ali ne ž njimi.“

Potni častnik se je razjezil.

„Jaz sem rekel, da plačam jutri, kako se upate tako nesramno govoriti!“

„Jaz govorim, kar hočem! tako se ne sme — to rečem!“ zakričal je major.

„Potolažite se, Feodor Feodorovič!“ rekli so vsi, zadržujoč majorja.

Pa spustimo zaveso nad tem prizorom. Jutri ali pa morda že danes vsak izmej teh ljudi pojde veselo in ponosno smrti nasproti ter umrje odločno in mirno; pa jedina tolažba življenja v teh raz-

Plenerjevi nameni, bode izpodkopen najkrepkejši steber habsburške rodovine! (Burna, dolgotrajna pohvala med Mladočehi; živahno oporekanje na levi.)

Silno žali ga pogled ministra češkega, ki je podpisal odredbo Schönbornovo. On tega ne bi bil storil nikdar, če bi bil moral tudi drva cepiti. (Pohvala med Mladočehi.)

Za njim so govorili danes še Plener, Pacak, Deym, minister Schönborn in dr. Zucker, o katerih natančneje poročam prihodnjič.

Predsednik je hotel zvečer napovedati sejo, ali ker je sklicana neka enketa gledé delavskih odsekov, opustil je to in nadaljevanje razprave napovedal za jutri ob 10. uri dopoldne. Govorili bodo Vašaty, Bianchini, Herold in morda še nekateri drugi govorniki.

Današnja seja bila je končana ob 4. uri popoldne, enketa se prične ob 6. uri zvečer.

Po deželnih zborih.

XII.

Češko.

Po nemških željah se morajo okraji razdeliti po narodnostih, kar seveda samo po sebi še ni nobena nesreča. Češki okraji naj bi se v šolskem oziru podredili češkemu oddelku deželnega šolskega sveta, v sodnem oziru češkemu senatu pri nadsodišču in v narodno-gospodarskem oziru pa češkemu oddelku deželnega kulturnega sveta; nemški okraji pa nemškim oddelkom dotičnih oblastev. Po tem takem bi o čeških šolah v nemških okrajih odločevali Nemci, ki bi skrbeli, da se te šole preustrojijo v prave pomenčevalnice ali se pa odpravijo. Učitelji na teh šolah bi se ne smeli čutiti Čehi, ker sicer bi jih deželni šolski svet preganjal. Nemški senat pri nadsodišču, kateremu bi izključno bili podrejeni nemški okraji, bi pa tudi skrbel, da češčina polagoma izgine iz nemških okrajev, naj v teh okrajih živé še tako številne češke manjšine. Nemški listi so javno povedali, da zanje razdelitev deželnega kulturnega sveta, deželnega šolskega sveta in pa nadsodišča nema nobene veljave, dokler se ne razdele okraji in se potem vsa razdelitev izvrši na zgori omenjeni način.

V tako razdelitev seveda Čehi neso mogli privoliti. To nemško teženje moralo je vzbuditi tako silno razburjenje, da na kako trezno in stvarno pretresovanje spravnih predlog ni bilo več misliti, posebno ker so že Mladočehi močno izbegali prebivalstvo. Zatorej so bili Staročehi in veleposestniki že z ozirom na razburjeno javno mnenje prisiljeni predlagati, da se sprava odloži, dokler se duhovi ne pomirijo, dasi bi v nekem oziru bilo ugodneje, da bi se bile rešile v tem zasedanju nekatere važne pravne predloge, ki bi bile v korist Čehom, kakor bomo v prihodnjič pojasnili. Nemški liberalci se jezé, da se je sprava tako odložila, kajti po njih mnenju bi se ne bilo treba ozirati na javno mnenje češkega naroda. Baš nemško-liberalna stranka v tem

oziru nema pravice se pritoževati. Le pomislimo, kako so še nedavno hvalili nemški liberalci nemškega cesarja, da je preprečil versko šolo v Prusiji, ko se je narod začel izjavljati proti njej. Vsakdo vé, da gibanje proti verski šoli v Prusiji se nikakor ni bilo tako razširilo na vse sloje naroda, kakor se je gibanje proti češko-nemški spravi na Češkem. V Prusiji še nikakor ni bilo dokazano, da je večina prebivalstva proti verski šoli, da, celo veliko bolj verjetno je, da je velika večina za versko šolo. Na Češkem so pa že razne volitve pokazale, da je večina češkega naroda proti češko-nemški spravi. Če nemški liberalci odobravajo, da se je v Prusiji umaknila vsled nasprotnega gibanja šolska predloga, morali bi še bolj odobravati, da se odloži izvršitev češko-nemške sprave, kakor je sklenila večina pravne komisije.

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. maja.

Notranje dežele.

Tožba proti ministru. Staročehski listi dokazujejo baš na tej tožbi proti ministru, kako lahkomišlino Mladočehi postopajo. Če so hoteli staviti tak predlog, morali bi bili poprej zanj pridobiti konservativce, posebno pa češke veleposestnike. To morda tudi ni bilo tako nemogoče, če se pomisli, da je sam knez Schwarzenberg v deželnem zboru rekel, da bi razdelitev okrajev administrativnim potom nasprotovala veljavnim postavam. Sklicujoč se na to izjavo, bi bili lahko začeli pogajanja z veleposestniki. Mladočehi so pa le gledali, kako bi odrinili veleposestnike od sebe. Sami Mladočehi pa za svoj predlog še toliko glasov ne bodo mogli dobiti, da bi se dalo govoriti o kaki moralni zmagi.

Položaj. „Gazeta Narodova“, ki stoji v jako dobrih odnosjih s poljskim klubom, piše, da so Mladočehi stvari tako daleč pritali, da sedaj vlada za vsako ceno išče levičarske pomoči. Z Mladočehi je v parlament prišla brezozirnost, neumestna romantika vsaj sedaj neizvršljivih želj, zmešanje opravičenih terjatev z neutemeljenimi. Noben resen politik z Mladočehi računati ne more. V politiki pomeni preveč zahtevati, vsemu se odreči. S tem se pride v onemoglost, iz katere ne pomagajo nobene fraze. Potem pa piše ta list, da Poljaki morajo ostati v dobrih razmerah s konservativci, češkimi veleposestniki in Staročehi. Ti delajo v parlamentu nekaka protivesje nemškim težnjam. Poljaki ne smejo se z Nemci zavezati v trdno večino, ker bi potem omenjene zmerne elemente porinili v opozicijo in bi se s tem povečala moč razdirajočih elementov. Ko bi Poljaki se popolnoma odločili od konservativcev, bi takoj tudi levica jela drugače govoriti.

Moravsko. Občinske volitve v Prostejevem vrše se za Čehi ugodno. V drugem razredu se Nemci niti volitve neso udeležili. Češka stvar na Moravskem počasi, pa vendar neprestano napreduje. Odkar vlada grof Taaffe, so Čehi v desetih mestih dobili upravo v svoje roke in pričakovati je, da jo še dobé v štirih mestih. V Prostejevem so Nemci 34 let imeli večino, pa so jo letos izgubili, menda za vselej. V tem mestu je bil hud boj, ker je mnogo tovarn v nemških rokah in so za Nemce tudi močno delali židje. Moravski Slovani ne tirajo radikalne politike, kakor Mladočehi, baš zaradi tega pa napredujejo v mestih, ker jih podpirajo vsi

zmerni elementi. Njih delovanje zares ni hrupno, ali plodovito.

Hrvatska. Kakor poročajo hrvatski listi, bodo občne volitve za sabor dne 13., 14. in 15. junija. Pri letošnjih volitvah bode hud boj mej obema opozicijskima strankama. Starčevičevci bi radi povsod izrinili zmerno opozicijo. Kjer bode zmerna opozicija postavila svojega kandidata, bode stranka prava gotovo tudi svojega. Tega boja pač nikdo ne bode bolj vesel, nego vlada. Ko se bodete opozicijski stranki ruvali mej seboj, bode vlada v zbor vrnila še več svojih pristašev. Položaj za opozicijo letos na Hrvatskem ni baš neugoden, ker Srbi več ne bodo šli brezpogojno z vlado. Toda z nestrpnim politiko bodo Starčevičevci vse spridili. Mej zmerno opozicijo in Srbi bi se dal napraviti kak kompromis, mej Srbi in stranko prava je nemogoč. Če zmerna opozicija v novem saboru ne bode znatno zastopana, Srbom ne bode družega kazalo, nego pridružiti se vladni stranki.

Vnanje države.

Turčija in Bolgarija. V Carigradu se je pričela obravnava proti dvema osobama, ki sta obdolženi, da sta umorili bolgarskega zastopnika Vulkoviča. Oba zatočenca tajita. Prva dva dni obravnava ni nič posebnega razkrila.

Bolgarija in Rusija. Dijak Kušev, katerega oče je v bolgarskem revolucionarnem odboru v Odesi, je določno izpovedal, da so Vulkovičevci morilec dva dni po umoru pripeljali se v Odeso in so jih hitro odposlali v sredo Rusije. Seveda natančneje bi mogli povedati Šišmanov, Tufekčijev in Georgijev, ki vse vedo. Belčeva morilec so pa cel teden bili v Sofiji skriti v tiskarni Kuševskega očeta, potem so pa z njim odpotovali v Rusijo. Osobi, ki sta zaprti v Carigradu, sta le sokrivni Vulkovičega umora.

Rusija. Vlada je sklenila ukreniti odločne naredbe proti razširjanju nalezljivih boleznij. To je bilo tudi potrebno, ker se je zlasti legar že razširil po jako obširnih pokrajinah. Ne vé se pa, če bode stroge naredbe tudi mogoče izvesti, ker pomanjkuje zdravnikov in uprava jako pomanjkljivo izvršuje svoje dolžnosti.

Francija. Sedaj se v Franciji posebno parlamentarni in vladni krogi bavijo s tem, da bi se iz državne blagajnice odškodovali tisti, ki so poškodovani na premoženju po dinamičnih napadih. Vsi sicer priznavajo, da bi to bilo umestno, ali bati se je, da bode to državi napravljalo preveč stroškov, ko bi se dinamični atentati nadaljevali. Po zakonu z dne 1. aprila 1884 imajo občine povrniti škode vsled javnega nasilstva, ako je hudodelstvo izvršilo več ljudij, ki so se vkupe s hudobnim namenom zbrali. Za anarhiste pa ta zakon ne velja, ker svoja hudodelstva izvršujejo le posamično. Zaradi tega je za odškodovanje po anarhističnih zločinih poškodovanih treba posebnega zakona.

Nemčija. Shod narodnih liberalcev v Vratislavi je sklenil, da ne bojo v šolski zakonodaji ničesa odjenjali cerkvi. Sploh po njih mnenju sedaj ne kaže ugodno, ker so politične stranke preveč nasprotne v tej zadevi; kar se pa tiče srednjih šol, so si mnenja tudi preveč nasprotna. Ravno tako tudi narodni liberalci ne bodo pustili, da bi se cerkvi dale kake večje pravice pri postavojastru o sklepanju in ločitvi zakonov. Sklepi tega shoda pač nikogar neso osupnili, saj je poznamo vse liberalce. Pokazali so pa ti sklepi, da mej narodnimi liberalci in svobodomišlino stranko ni nobene druge bistvene razlike, kakor ime in pa da prvi včasih višjim krogom na ljubo malo prikrivajo svoje pravo mnenje, slednji je pa vedno očitno kažejo.

merah, ki morajo pretresti tudi najhladnejšo domišljijo, v razmerah, v katerih ni nič človeškega in iz katerih ni upati nobenega izhoda, je pozabljeno, uničenje zavednosti. V dnu duše vsakemu leži ta blagodejna iskra, ki ga dela junaka. Ta iskra se močno uname; ko pride osodepolni trenotek, zagori s plamenom in osveti velika dela.

XVII.

Drugi dan se je bombardovanje nadaljevalo z ravno tako silo. Ob najstarejših zjutraj je Vladimir Kozeljcev sedel v krogu baterijskih častnikov in bil se jih je že malo privadil. Ogledoval je nove obraze, opazoval, popraševal in pripovedoval. Skromna beseda artilerijskih častnikov, ki je vendar malo cikala na učenost, je v njem vzbujalo spoštovanje in mu je ugajala. Sramožljiva, nedolžna in lepa njegova vnanjost se je prikupila častnikom. Najstarejši častnik v bateriji, stotnik, majhen rudeč mož z malim čopom in gladkimi sencí, vzgojen po starih navadah v topničarstvu, damski kavalir, in nekako učeno se držeč je popraševal Vladimira o njegovem topničarskem znanju, novih iznajdbah, norčeval se je iz njegove mladosti in njegovega lepega obrazca, sploh je občeval z njim, kakor oče s sinom, kar je Vladimiru jako dobro delo. Poročnik Džadenko, mlad častnik, z nekakim ošabnim govorom, v obdrgneni suknji in z zmršenimi lasmi, ki je vzlic temu, da je jako glasno

govoril, vedno iskal priložnosti, da bi se s čim prepirlal, in sploh rad zbadal, je ugajal Vladimiru, kateri je pod to surovo vnanjostjo videl jako dobrega človeka. Džadenko je vedno stregel Vladimiru in mu dokazoval, da topovi v Sebastopolju neso pravilno postavljeni. Nadporočnik Črnovicki z visoko vzdignjenimi obrvmi ni ugajal Vladimiru, če tudi je bil najuljudnejši izmej vseh in oblečen v dovolj čisto suknjo, dasi ne novo, a le lepo popravljen, in je kazal na telovniku zlato verižico. Vedno je popraševal, kaj dela car in vojni minister, in pripovedoval z nenaravnim naudušenjem hrabra dela, ki so se dovršila v Sebastopolju, pritoževal se o tem, da je malo pravih domoljubov, sploh je kazal mnogo znanja, razuma in plemenitih čustev; Vladimiru se je vse to zdelo nekako neprijetno in nenaravno. Glavna stvar je pa ta bila, da je opazil, da drugi častniki neso dosti govorili s Črnovickim. Junker Vlang, katerega je on vzbudil včeraj, je tudi bil tukaj. Ničesar ni govoril, temveč skromno je jedel v kotu, smejal se, kadar je bilo kaj smešnega, točil jim vodko in delal za vse častnike smodčice. Menda je ljubeznjivo vedenje Vladimirovo, kateri je občeval z njim, kakor s častnikom, ter ravnal z njim, kakor z dečkom, ali pa prijetna vnanjost ugajala Vlangi, kakor so ga imenovali vojaki, ki so, ne vem zakaj, njegov priimek sklanjali v ženskem spolu; svojih velikih očij ni obrnil od novega častnika, precej je uganil vse nje-

gove želje in ves čas je bil v nekakem ljubovnem navdušenju, katero so seveda opazili častniki.

Pred kosilom je prišel podstotnik z utrd in se je pridružil njih družbi. Podstotnik je bil rumenolas, lep, gibčen častnik, z velikimi rudečimi brkami in zalisci. Izvrstno je govoril ruski, pa preveč pravilno in lepo za Rusa. V službi in v življenju je bil tak, kakor na jeziku. Bil je dober tovariš, najzanesljivejši človek v denarnih stvareh; pa vendar je na njem nekaj manjkalo in baš zato, ker je vse bilo tako dobro. Kakor vsi ruski Nemci, v čudnem nasprotju z idejalnimi nemškimi Nemci, bil je tudi on „praktisch“ v najvišji stopinji.

„Sedaj je pa prišel naš junak!“ rekel je stotnik, ko je Kraut mahajoč z rokama in rožljajoč z ostrogama prišel v sobo.

„Kaj želite? Friderik Krestjanič, čaja ali vodke?“

„Ukazal sem že sebi prinesiti čaja“, odgovoril je. „Dajte še vodke, dokler je še kaj, da se malo razveseli srce. Jako prijetno mi je seznaniti se, mislim, da se bomo dobro sporazumeli“, rekel je Vladimiru, kateri je bil vstal in se mu poklonil. „Na utrdi mi je povedal narednik, da ste že včeraj prišli.“

„Jako sem vam hvaležen za vašo postelj, prenočil sem na njej.“

„Ste li mogli mirno počivati na njej? Jedna

Južna Amerika. V Boliviji so se spuntali Indijani. General Gonzales je sicer zmagal Indijane in jih pognal v gore, ali vendar so trdnjavi La Par in Suere prisvojili si Indijani. Vstaja mora biti precj nevarna, ker so se vstajnikom pridružili tudi Indijani ob gorenjem delu Maranona. Predsednik republike hoče bajé naprositi Brazilijo, Argentinijo in Peru, da bi skupno začeli vojno proti Indijanom. Brazilija in Argentinija se pa bodeta za vojsko težko odločili, ker imata domá vedno nereda in jima že primanjkuje vojaške sile, da bi krotili domače upornike.

Izvirni dopisi.

Od nemške meje na Štajerskem, 3. maja. Slovencem ob meji se jako slaba godi. V šoli jim silijo nemščino, slovenskih duhovnikov pa ni dovolj, da bi povsod zadoščali potrebam prebivalstva.

Na Kapli imajo še propovedi in druga opravila slovenska, ker ondi bivajo skoraj sami Slovenci. V šoli pa jim vsiljujejo nemščino in nekateri bi sami radi postali Nemci, ker vzeli so od „schulvereina“ denar za razširjenje šole. Vendar ponemčevanje ne bo imelo vspeha, dokler bodo imeli slovenskega duhovnika in učitelja.

Pri sv. Duhu je še dobro, dasi je neki visok gospod menda rekel, ljudstvo prej ko mogoče naučiti nemščine.

Najslabše se godi Slovencem v Lučinah. Tu je tretjina Nemcev, dve tretjini Slovencev. Šola je že od nekedaj nemška, po prihodu novega g. dekana V. pa se tudi v cerkvi ne sliši slovenska beseda. Žalostni hodijo Slovenci v cerkev, a še žalostnejši se vračajo, ker ne razumejo božje besede. To človeka boli, ko čuje kaj tacega, in sicer ne samo gledé na narodnost, temveč zaradi verske vzgoje. Posebno v cerkvi mora veljati z ozirom na narodnost staro pravilo: Vsakemu svoje, kolikor le razmere dopuščajo.

Ob vsej meji bi morali biti slovenski duhovniki in učitelji, kajti le tako ne bi ljudstvo trpelo duševne škode. Kdor pa je zmožen jezika, a se ga ne poslužuje, ta je najemnik, kateremu neso mari ovce, ne blagor ljudstva; tako bo gotovo enkrat težko dajal račun od svojega pastirstva.

Glejte misijonarje! Če hočejo ti vspešno delovati med neverniki in krivoverci, najprvo se nauče njihovega jezika. In to je naravno, edino pravo. Ali naj se prebivalstvo uči tujega jezika zaradi jedne osebe? To velja v šoli in uradu, posebno pa bi v cerkvi ne smelo biti drugače. Čujem celo, da je pevkam prepovedano peti v cerkvi slovenske pesmi. Če je to vse istina, je že prehudo in dotična oblast naj bi potrebno ukrenila. Preverjen sem, da bi se bilo že zgodilo, ko bi bila ta nerodnost znana na višjem mestu.

V Zagrebu, 2. maja. Pri nas se je začelo volilno gibanje. Prvi od vseh je bil veliki župan zagrebške županije, ki je izdal na oblasti uradni oglas, kako se imajo ravnati pred volitvami in po volitvah.

noga je zlomljena in jo je treba podkladati, ker tukaj v vojnem stanu ni nikogar, da bi popravil.“
„Ste li srečno opravili svojo službo“, vprašal je Djadenko.“

„Nič posebnega ni bilo. Samo Skvorcev jo je skupil. Jeden topniški voz so večeraj popravili, na kose so razbili stanico.“

Vstal je in začel hoditi gori in doli. Vidno je bilo, da je bil še ves pod vplivom prijetnega čuvstva, katero čuti človek, ko ravno pride iz nevarnosti.

„Kaj, Dimitrij Gavrilč“, rekel je in potresel za koleno stotnika, „kako se kaj imate, prijatelj? Kaj pa vaša vloga, ali še vedno molči?“

„Ničesa še ni.“
„Saj tudi ničesa ne bode,“ odgovoril je Djadenko, „to sem vam že poprej dokazoval.“

„Zakaj ne bode ničesa?“

„Zato, ker neso tako poročali.“
„Oh, vi se pa vedno prepirate!“ rekel je Kraut smeja se. „Pravi prepirljivec, ki nikdar ne odjenja! Naposled se bodo vas naveličali.“

„Ne, ne bodo se ne.“
„Vlang! prinesite mojo pipo in nabasajte jo,“ rekel je in obrnil se k junkerju, ki je hitro tekkel po pipo.

Kraut se je oživel. Pripovedoval je o bombardovanju, popraševal je, kaj so brez njega delali. Govoril je z vsemi. (Dalje sledi.)

Da je po tem oglasu opoziciji zabranjeno vsako delovanje, je čisto razumljivo vsakemu, kdor le ta spis prebere.

Opozicijskim kandidatom ni dovoljeno, na skupščinah sploh govoriti o politiki, kajti oblasti imajo pravico, vsakega zapreti, ki bi se drznil kritikovati delovanje današnje vlade. Na tak način je seveda najglavje zatreti protivno stranko, če ne sme niti pisati o vprašanih, ki se tičejo naroda.

Zatorej pa tudi opozicija nima zares nobene nade, da bi mogla pri bodočih volitvah s svojimi kandidati celó v vseh onih okrajih zmagati, kjer so dozdej bili izvoljeni.

Posebno hudo se pritiska neodvisna stranka, katera bi mogla seveda današnjim mogotcem največ škodovati, ko bi se mogla pomnožiti v saboru. To se pa ne bo zgodilo, ker se jej protivi tudi Starčevićeva, katera noče ž njo skupno postopati pri bodočih volitvah, nego se hoče podati v volilno borbo sama zá-se.

Da se njihova stranka bolje organizira, imeli so v to svrhu 27. in 28. aprila shod na Reki pri g. Erazmu Barčiču. S početka so bili sklenili, da se bodo posvetovali na parobrodu daleč na morju. Ali ko so videli, da se jim oblasti na Reki ne protivijo, in ker je bilo slabo vreme, ostali so na suhem.

Zboru je predsedoval baron Rukavina, a podpredsednik je bil Fran Polnegović. Prisotnih je bilo okoli 80 privržencev Starčevićevih, a sam vodja njihov se ni udeležil skupščine.

Dr. Laginja in prof. Spinčić sta se opravičila, da sta zadržana vsled državnozbornih dolžnostij. V razpravah o važnejših zadevah so posebno sodelovali: Jakie iz Pulja, dr. Trumbić iz Spljeta, don Prodan iz Zadra in Supilo iz Dubrovnika; a iz Hrvatske: Banjavčić, Frank, Polnegović, David Starčević, Kutusović, Došen in Tuškan.

Glavni sklep je le ta, da se imajo organizovati odbori v vseh volitvenih krajih, ki bodo v zvezi s klubom, kakor je na Ogerskem grof Apponyi uredil svojo stranko.

Ob času volitev se ima izdati narodu oglas z natankim programom stranke. Glavno načelo stranki ima biti, da živi v Hrvatskej samo hrvatski narod kot politična vsebina. V tem pogledu imajo prav, kajti tudi nagodba med Ogersko in Hrvatsko pozná na Hrvatskem samo jeden političen narod na celem prostoru, namreč hrvatski.

Tudi je skupščina odobrila izstop nekaterih dalmatinskih poslancev iz narodnega kluba tamošnje večine, ki se ni pokazala dovolj odločna povodom debate o hrvatskem vprašanju, ter resolucijo poslancev Spinčića in Laginje o hrvatskih zadevah v Istri.

Priznala se je tudi solidarnost z Mladočehi v političnem pogledu in delovanje v državnem zboru.

Konečno je predlagal dr. Frank, da se vodji stranke, dr. Antonu Starčeviću, izroči neko častno darilo od strani naroda, namreč da se mu sezida v Zagrebu palača, kjer bi imeli ob enem tudi privrženci njegovi svoj dom.

V to svrhu se bo pozval narod v volitvenem oglasu, da začne zbirati denar v to svrhu. To je lep predlog, ali se bode težko izvel, narod hrvatski je preveč iztrošen, da bi mogel nabrati v kratkem toliko svoto, da bi se sezidala palača v Zagrebu. V tako svrhu treba nabrati najmanj 50.000—100.000 goldinarjev, če se hoče kaj lepega izvesti. Ali če niso mogli nabrati niti toliko denarja, da bi bili mogli izdati vsa dela Starčevićeva, kar gotovo manj stoji, bodo gotovo tem težje nabrali tako veliko svoto, če se ne najde kak bogataš, ki bi z izvanrednim prinosom zidanje takega doma pospešil.

Vidi se, da stranka Starčevićeva oprezno dela ter se skrbno pripravlja za bodoče volitve. Med njimi ima mnogo podjetnih mož, pa se zatorej nadejajo, da bi mogli dobiti v novi sabor več poslancev, nego so jih imeli dozdej.

Ker tudi vlada ni njim tako nasprotna, kakor neodvisni stranki, je mogoče, da se njihovo število pomnoži. Vendar pa bo imela v kljub temu vladina stranka v bodočem zboru vsejedno ogromno večino, kajti opoziciji ste nesložni, a razven tega ima vlada volitvene priprave in izvršitev v svojih rokah.

Volitve se bodo vršile bržkone meseca junija, a sedanji zbor se bo zbral koncem tega meseca še na jedno kratko zasedanje in potem bo razpuščen.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. maja.

(Osebna vest.) Č. g. Miha Zupan, župnik v Polhovem Gradcu, je dobil župnijo v Sostrem.

(Načelnik državnih železnic), dr. pl. Bilinski, nastopi dne 7. t. m. nadzorovanje, ki bo trajalo 14 dni. Mudil se bo na postajah: Selzthal, Beljak, Trbiž, Ljubljana, Pulj, Hernelje, Trst in Gradec.

(Ljubljansko gasilno društvo) praznuje praznik svojega varuha sv. Florijana prihodnjo nedeljo, dne 8. t. m., s sv. mašo, katero bo v cerkvi sv. Florijana daroval prečast. g. prof. Guedza. Zbirališče pred mestno hišo ob polu 7. uri.

(C. kr. deželna vlada kranjska) je Ivanu Bajuku iz Božakovega priznala talijo v znesku 26 gl. 25 kr., ker je dne 23. avgusta 1891 rešil dečka Jos. Nemaniča iz Kulpe.

(Ameriške trte.) Ker je trtna uš na Kranjskem naredila že toliko škode ter mnoge vinograde popolnem uničila, skuša deželni zastop kolikor mogoče sppeševati zasajanje vinogradov z ameriški trtami. V ta namen je deželni odbor sklenil, da bodeta letos dva tridnevna tečaja za vinorejce na vinorejski šoli na Grmu pri Rudolfovem in v Vipavi, kjer se bodo udeleženci učili cepljenja trt s praktičnimi poskusi. Da se bodo mogli udeležiti teh tečajev tudi ubožnejši iz oddaljenih krajev, bo deželni odbor povrnil potne troške ter še vsakemu dovolil po 1 gl. na dan za troške.

(Občni zbor okrajne bolniške blagajnice) bo dne 8. maja ob 9. uri dopoldne v mestni svetovalnici, ker je bil občni zbor dne 24. aprila — ne sklepčen.

(Odbor akad. društva „Slovenija“ na Dunaju) se je v svoji prvi redni odborovi seji dne 3. majnika 1892 sledeče konstituiral: Predsednik gospod Mihalič Anton, drd. med.; podpredsednik gospod Regally Fran, stud. iur.; tajnik g. Žilih Jos., stud. phil.; blagajnik gosp. Benedik Janko, stud. med.; knjižničar g. Dokler Zvonimir, stud. phil.; arhivar g. Zupančič Jakob, stud. phil.; odbornik g. Omersa Josip, stud. tech.; namestnik g. Korenčan Andrej, stud. med.

(Politično društvo „Edinost“) v Trstu je v svoji zadnji odborovi seji izreklo zaupnico državnemu in deželnemu poslancu, gospodu profesorju Spinčiću.

(Odbor „Slovanske čitalnice“ v Trstu) je sestavljen tako-le: Ante Truden, predsednik; dr. Karol Glaser, podpredsednik; dr. Matej Pretner, tajnik; dr. Miha Truden, blagajnik; Ivan Abram, dr. Fr. Mandić, Ivan Mankoč, Peroslav Paskievič-Čikara in Ivan Šabec, odborniki; dr. Gregorin, Jos. Abram in Lacko Križ, namestniki.

(Romarski vlak v Lurd) odrine 10. majnika iz Strassburga preko Pariza.

(Večerno zabavo) priredi „Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Ljubljani“ v svojem domu (Poljske ulice št. 10) v nedeljo, dne 8. maja t. l. Vspored: 1. A. Nedvč: „Pozdrav“, zbor. 2. H. Volarič: „Kukavica“, zbor s tenor-solo. 3. G. Rihar: „Zvonovi“, osmospev. 4. A. Sachs: „Na goro“, zbor. 5. A. Nedvč: „Kranjska dežela“, za srednji glas s spremljevanjem glasovira. 6. A. Sachs: „Novi Salomon“, šaljivi trospev za tenor, prvi in drugi bas s spremljevanjem glasovira. Besede prečast. g. prof. A. Kržiča. Osebe: Sodnik; prvi bas pöje M. Bončar. Vrtač, žid; tenor pöje A. Kosmač. Kmet; drugi bas pöje g. Iv. Rebek. 7. „Srečna vdovca“. Komičen prizor v jednem dejanju. Spisal prečast. g. dr. Marinko. Osebe: Žvižgovec, g. M. Bončar; Ukovec, g. Iv. Rebek; Natarar, g. A. Erjavec; Postiljon, g. A. Bončar. — Vstopnina: Sedeži po 40 in 30 kr.; vstop 20 kr. Začetek ob 7. uri zvečer.

(„Naravno bogoslovje“) zove se knjiga, katero je spisal v hrvaščini profesor bogoslovja na zagrebškem vseučilišču, dr. Anté Bauer. Namenjena je v prvi vrsti bogoslovcem. Vendar jo bodo s koristjo čitali tudi drugi izobraženi čitatelji. Hrvaščine večšim Slovencem knjigo toplo priporočamo. Dobiva se pri gosp. pisatelju v Zagrebu izvod po 1 gl. 20 kr.

(Darovi avstrijskih hranilnic.) Avstrijske hranilnice razločujejo se od inozemskih hranilnic v tem, da so humanitetni zavodi v pravem pomenu besede. Do l. 1889. so razdelile avstrijske hranilnice. in sicer na Spod. Avstrijskem 7.217.647 gl., na Gor. Avstrijskem 2.882.817 gl., na Solnograškem 840.216

gld., na Štírskem 4,413.177 gld., na Koroškem 1,111.280 goldinarjev, na Kranjskem 689.816 goldinarjev, v Primorji 118.669 gld., na Tirolskem in Predarlsem 935.884 goldinarjev, na Češkem 16,812.605 gld., na Moravskem 4,161.351 gld., v Šleziji 965.751 gld., v Galiciji 727.933 gld., v Bukovini 153.345 gld., vkupe: 40.630.501 gld.

(V Severno Ameriko) se je v preteklem tednu samo do Novega Jorka pripeljalo 13.177 potnikov; med temi 4538 skozi Hamburg, 2351 skozi Bremen, in ostalih 6288 preko drugih luk. Najhitrejši parnik je bil hamburški parnik „Normania“ s 1162 potniki, ki je preplul Veliki ocean v šestih dneh in trinajstih urah.

(Mož umoril ženo.) Iz ormoškega okraja se nam poroča: Po noči od 30. aprila na 1. dan maja zadavil je 30letni Fr. Majcen, viničar in mizar v Koračkem Vrhu fare sv. Tomaža blizu Velike Nedelje svojo ženo, s katero je že več let sem slabo ravnal. Dne 30. aprila je prišel Majcen pozno zvečer domov — imel je navado, da se je po noči rad potepal — in žena mu je prišla odpirat. A pri tem jo je prijel mož z obema rokama močno za vrat ter jo tako krčevito stiskal, da jo je nazadnje zadavil. Ko je hudobnež videl, da je žena mrtva, obesil jo je na vežina vrata ter so jo sosedje tudi tako visečo našli. Majcen je takoj, ko je svoje hudobno delo izvršil, zopet odšel od doma. Ko so ga orožniki drugi dan prijeli, je surovež tajil, rekoč, da ni on žene umoril in da ga niti doma ni bilo. Ko so ga pa dovedli pred ormoško sodišče, je tukaj izpovedal, da je z namenom umoril ženo, da se je tako reši. Majcen je nadalje trdil, da ni bil vinjen, ampak popolnoma trezen, ko je grozno delo učinil.

Žena njegova je bila mirna in dobra duša, katero so vsi sosedje radi imeli ter jo vedno pomilovali, videč, koliko sirota poleg svojega surovega in razuzdanega moža trpi. Majcen se je baje ženi že večkrat grozil, da jo bode ubil in par dni pred tem groznim činom vzela je Majcenova žena, ki je mnogo stradala, od raznašalca žemelj in kruha hleb kruha na up, rekoč: V nedeljo vam kruh platim, če me mož prej ne ubije, če me pa ubije, vam pa bode že kdo plačal. In res reva ni več čakala nedelje.

(Vrat je prerezal) v torek na cesti v Prosek mladi ženski imenom Marija Sterz neki hudobnež. Deklina je bila že mrtva, ko so jo našli ljudje. Zločinca so že zasačili in priprli.

Telegrami.

Dunaj, 5. maja. Trgovski minister je državnemu zboru predložil postavni načrt o lokalni železnici Janjici-Bugojno s postransko progo Dolnji Vakuf-Jajce. Poslanec dr. Vašaty je v debati silno napadal pravosodnega ministra, češ, da je z namenom prekršil zakon iz sovraštva do češkega naroda. Sokriv je tudi ministerski predsednik, katerega odstop zahteva govornik.

Berolin, 4. maja. Kakor je izvedel „Berliner Tagblatt“, je Evgen Wolff prišel v Tango, Po njegovem brzobjavnem poročilu je Emin paša, kakor trdijo poslednje vesti, zbolel za kozami.

Pariz, 4. maja. Very-ja, ki je žrtva razstrelbe na buljaru Magenta, morali so

operirati. Izrezali so mu oko. Naredbe proti anarhistom se nadaljujejo. Bilo je več hišnih preiskav.

Cannstadt, 4. maja. Tovarna za posteljne zmeti (peresa) gori. Več delavcev in delavk se ni moglo rešiti in so najbrž zgoreli. Koliko je mrtvih, se še ne ve.

Litih, 5. maja. Večina priprtih taji, a priznajo anarhistiška načela. Dokazano je, da so se vsi napadi izvršili z 21 kg. ukradenega „forceita“. Zaprli bodo še več oseb.

Valence, 5. maja. Nemški klativitez Hartel je zaradi umora blagajnika trapistov obsojen na smrt.

Mons, 4. maja. Policija prijela je moža, ki je priznal, da je s pomočjo družih anarhistov hotel razstreliti hiše najodličnejših prebivalcev tega mesta. Pri njem so našli pet dinamičnih patronov.

Peterburg, 4. maja. Žitna komisija pod predsedništvom Abaze je jednoglasno sklenila, da se dovoli iz Rige, Libova in Revala izvažati oves in koruzo.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		barometra v mm	termometra po Celsiusu		
7. u. jut.		730.5	9.2	sl. jzap.	oblačno
4. 2. u. pop.		730.4	13.2	"	dež
9. u. zveč.		730.2	10.5	"	oblačno
Srednja temperatura 11.1° za 0.7° pod normalom					

Tovarna cerkvene oprave.

Premovana 1873, 1881.

Jožef Deiller,

tovarna cerkvene oprave in izdelovalnica paramentov,
Dunaj, VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik: **Franz Brückner.**

Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor:
pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, bandera itd. itd.
pa tudi 167 28-1

cela mašna obleka v najpriljubljenejši obliki.

Cerkveni paramenti.

DR. JOSIP SERNEC,

odvetnik v Celju,

naznanja, da je preselil svojo pisarno iz J. Humerjeve hiše v hišo Celjske posejilnice poprej Reiterjevo hišo v Ljubljanski ulici št. 1. 236 3-1

Razglas.

Deželni odbor kranjski razpisuje

dobavo in montiranje železne strojne naprave na odru (nateze in zarez) v novem deželnem gledišču v Ljubljani

s proračunjenim zneskom **6000 gld.**
Dotični proračuni, načrti in pogoji so na razgled v pisarni stavbinskega vodstva v navadnih uradnih urah. Ponudniki naj svoje ponudbe

do dné 13. maja t. l. do 12. ure dopoldne

oddajo pri vložnem zapisniku deželnega odbora kranjskega ter jim prilože 5% jamčevino, bodisi v gotovini, bodisi v vrednostnih papirjih. Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečatene ter se mora vsak ponudnik izrecno izjaviti, da so mu znani vsi stavbinski podatki in da se pogojem podvrže. Ponudniki naj zapišejo s številkami in z besedo, koliko odstotkov odjenjaajo od jednotlivih proračunjenih cen ter naj ponudbi pristavijo kraj in dan ter svoj lastnotočni podpis.

Od dež. odbora kranjskega.

V Ljubljani, dné 4. maja 1892. 237 1

Pojasnilo.

Čuje se, da sem podpisani v sodružju s kojim drugom. Pojasnim s tem, da nimam razv-n v radi konkurence pri večjih stavbah osnovanem konsoreiju **nobenega sodružnika.**
Firma moja je

„Vincenc Čamernik“

kamnosekarstvo,
katera se najtopleje priporoča i nadalje prečast. duhovščeni in slav. občinstvu, z zagotovitvijo finoga in cenega izvrševanja.
Nadejaje se obilih naročil belež m velespoštovanjem

Vincenc Čamernik, Parne ulice,
LJUBLJANA, dné 2. maja 1892 235 3-2

Dunajska borza.

Dné 5. maja.		Dné 4. maja.	
Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 35 kr.	Ogerska zlata renta 4%	109 gld. 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 " 90 "	Ogerska papirna renta 5%	100 " 85 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 90 "	4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " 50 "
Papirna renta 5%, davka prosta	101 " 15 "	5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	141 " 25 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	992 " "	Državne srečke l. 1864., 100 gld.	184 " 50 "
Kred tne akcije, 160 gld.	321 " 20 "	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
London, 10 funtov stri.	119 " 65 "	Zastavna pisma 4 1/2%	100 " 50 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 50 "	Kreditne srečke, 100 gld.	187 " "
Cesaraki cekini	3 " 65 "	St. Genois srečke, 40 gld.	62 " "
Nemških mark 100	58 " 55 "		

MERCUR

menjarnična delniška družba na Dunaju,
I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavno priporočamo:

4% gallške propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Promese za žrebanje dné 14. maja!

Ogerske srečke, cele gld 4 in 50 kr. polovične " 2 1/2 / kolek.

Glavni dobitek 120.000 gld. av. velj.

Ogerske hipotečne srečke
a gld. 1 1/2 in 50 kr. kolek.

Glavni dobitek 50.000 gld. av. velj.